

จดหมายข่าว

สื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์จากภาคเครือข่าย

เครือข่ายองค์กรงดเหล้า

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๕๙ เดือนพฤษภาคม - ธันวาคม ๒๕๕๓

คิดให้มี...ทำให้มี...“ปีให้มี”
จึงมีความหมาย

หนึ่งสัปดาห์มี 7 วัน (จันทร์-อังคาร-พุธ-พฤหัส-ศุกร์-เสาร์-อาทิตย์) หนึ่งปี มี 12 เดือน...เมื่อกาลเวลาเดินทางมาจนถึงเดือนที่ 12 ค่านิยมสมมุติของโลกก็จะเริ่มต้นนับเดือนที่ 1 ใหม่ หมุนวนเข้าหากันเช่นนี้มา 2553 ปีแล้ว และหากคนเราไม่พูกติกวนซ้ำซากอยู่กับความเคยชินเดิมๆ ที่ไม่เป็นประโยชน์ แล้วสร้างสรรค์ (ทั้งกับตัวเองและสังคม) เช่นนี้แล้ว จะเปลี่ยน พ.ศ.สักกี่ครั้ง ก็ไม่มีคุณค่าและความหมายใดๆ เลย

ปีใหม่-พ.ศ.ใหม่ จะมีสิ่งใหม่ๆ เข้ามาในชีวิต ก็ต่อเมื่อเราตั้งใจแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวเอง...เคยดีมีหนัก ก็ตั้งใจลดลง...เคยเที่ยวกลางคืนก็ตั้งใจหยุดเที่ยว...เคยซื้อโนเกียเป็นคนใจเย็นมากขึ้น...เคยฟุ่มเฟือย ก็จะเริ่มประหยัดมัธยัสถ์...เคยซื้อกีฬา ก็จะเพิ่มความขยันมากขึ้น...ที่เคยเห็นแก่ตัว ก็จะเอื้อเพื่อเพื่อนกึ่งคนอื่นมากขึ้น..ฯลฯ เมื่อทุกคนตั้งใจทำสิ่งที่ดี ผลดี ก็จะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับการขอพรหรือได้รับพร (จากผู้ที่เคารพนับถือ) แล้วตั้งใจทำตาม พรนั้นก็คือพรที่ว่าเชิงที่สุด เพราะความสำเร็จไม่ได้มาจากพรที่รับ แต่มาจากการกระทำของเราง

อย่างให้ทุกคนมีชีวิตอยู่กับสังคมความจริงที่ดีงาม มากกว่าติดอยู่ในค่านิยมที่คนสร้างขึ้นมา (ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อพอกพูนกิเลสให้มากขึ้น) และใช้หลักธรรมคำสอนในศาสนาเป็นเข็มทิศในการดำเนินชีวิต เพียงเท่านี้เราก็จะมีความสุขและเป็นคนใหม่ได้ทุกวันจากการ “คิดดี พูดดี และทำดี”

วันที่ 1 มกราคม ของทุกปี ตามคติความเชื่อ ก็อกันว่าเป็นฤกษ์ดีที่จะได้เริ่มต้นทำสิ่งด่างๆ เพื่อความเป็นสิริมงคลให้กับตัวเอง แต่ก่อนที่วันใหม่ เดือนใหม่ ปีใหม่จะมาถึง ผู้คนจำนวนมากจะจัดปาร์ตี้สังสรรค์ส่งท้ายวันที่ 31 ธันวาคม กันอย่างสนุกสนาน...เท่าที่จำความได้ เมื่อก่อนสังคมไทยจัดงานเลี้ยงสังสรรค์กันในหมู่ญาติมิตรแบบเรียบง่าย มีน้ำหวาน น้ำผลไม้ เป็นเครื่องดื่มน้ำลักษณะมาเน้นมีน้อยมาก และมักดีมั่นอยู่ภายในบ้านเป็นส่วนใหญ่ พอยามได้ที่กินหลับพักผ่อนกันไปแล้ว แต่ทุกคนนั้น “การตลาด” ของธุรกิจนำ้มา สร้างค่านิยมให้คนไทยอุ่นหงลงอยู่กับการตีมเข้มแข็งอย่างหนักจนเกินพอต่อโดยเฉพาะในช่วงเทศกาลแบบนี้ มักมีการจัดกิจกรรมเชิง周年ให้คุณออกไปปั่นจั่น (นั่งเวลาถอยหลัง) นอกบ้านตามร้านอาหาร บาร์ และสถานที่ยอดฮิตต่างๆ ทั่วประเทศ เชิญกันเดิมกันจนมาข้ามปี (เข้าหากันแบบนี้ทั้งปีเก่า ปีใหม่) นี้คือสิ่งที่เราเห็น และ “เป็น” กันเช่นนี้เป็นส่วนใหญ่ อนึ่งที่จริง เรายังจำเป็นต้องทำอะไรตามกระแสค่านิยมผิดๆ สิ่งใดเป็นเรื่องดีก็ทำกันต่อไป แต่สิ่งที่ไร้สาระไม่เป็นประโยชน์ก็ไม่จำเป็นต้องในลักษณะตามกระแสค่านิยมเหล่านั้น

“สวัตเมนต์ข้ามปี” กิจกรรมดีๆ ที่เริ่มแพร่หลาย

หลักปีที่ผ่านมา เรายังได้ยินข่าวการจัดงาน Count Down (การนับถอยหลัง) อย่างยิ่งในญี่ปุ่นจังหวัดต่างๆ แต่ปีนี้ กิจกรรมเคาน์ตดาวน์ (เคล้าน้ำแข็ง) ดูเหมือนจะแผ่ลงทั่วประเทศสถานการณ์บ้านเมืองที่ไม่ค่อยปกติ โครงการนี้ให้มีชานมตีก้ามัน เมื่อสองปีที่แล้วที่ทำให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

“สวัตมනต์ข้ามปี” ส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ อย่างมีสติตามแบบชาวพุทธ

มาก คงทำให้นักเที่ยวเข้าชมไม่น้อย รวมถึง การบังคับให้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอลล์อย่างจริงจัง ทำให้ธุรกิจน้ำมันที่เคยฝ่าฝืนกฎหมาย ต้องระมัดระวังการจัด กิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ขณะที่กิจกรรม “สวัตมනต์ข้ามปี” ตามแนววัฒนธรรมที่จัดขึ้นเป็นปี ที่สอง ได้รับการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ อายุ กว้าง ขวาง มีหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ขานรับกิจกรรมนี้เป็นจำนวนมากมาก

การสวัตมනต์ นอกจากจะทำให้จิตใจนิ่ง และมีสติแล้ว ยังได้พบกับความผิดพลาด ต่างๆ ที่ผ่านมาลดลงหนึ่งปี เพื่อนำไปปรับ ปรุงตนเองให้ดีขึ้น ที่สำคัญ การไม่ออกไปเที่ยว ในวันมหาสงกรานต์ หรือไม่ไปปาร์ตี้ในสถานบันเทิง เริงรมย์ทั้งหลาย ก็ย่อมปลดภัยจากการ ทะเลาะวิวาท หรือเหตุร้ายต่างๆ นานาที่คาด ไม่ถึงและมักเกิดขึ้นเสมอ

กิจกรรม “สวัตมනต์ข้ามปีหรือสวัตมනต์ ต้อนรับปีใหม่” จัดขึ้นครั้งแรก เมื่อปีที่แล้ว (2552 – 2553) โดยสำนักงานเครือข่ายองค์กร งดเหล้า (ภายในวิถี) ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ร่วม กับภาคเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และสำนัก พระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามแนวคิด “สุขใจ

ปีใหม่วัฒนธรรม หยุดภัยน้ำมัน” เพื่อกระตุ้นให้ ทุกคนสำนึกรู้ถึงการเริ่มต้นชีวิตวันใหม่อย่างมี สติ โดยลด ละ เลิก การดื่มน้ำมัน หันนี้ มีวัด ต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 35 แห่ง ทั่ว ประเทศ และสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด จำนวน 1,168 แห่ง มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมกว่า 35,000 คน จาก 30 จังหวัด

หันตัวออกจากโลก หรืออาธิรัชต์ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กล่าวว่า จากการสำรวจข้อมูลครุ่ม ตัวอย่าง 4,000 คน ที่เข้าร่วมงาน “สวัตมනต์ ปีใหม่ ชีวิตใหม่ ไร้แอลกอฮอล์” ของสำนัก งานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า ปี 2552 จาก 37 วัดใน 30 จังหวัดทั่วประเทศ พบรู้สึกเข้าร่วมงาน ส่วนใหญ่มาเป็นครอบครัว เป็นหญิง 46.3 % ชาย 53.7 % ผู้เข้าร่วมงาน 86.6 % อาศัยอยู่ ใกล้เดิมบวชเวณวัดที่จัดงาน ทั้งนี้ 99.5 % ยินยอมจะมาเข้าร่วมงานสวัตมනต์ปีใหม่อีก ขณะที่ ข้อมูลในเว็บไซต์ <http://t.stopdrink.com> ที่เปิด ให้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ มีผู้เข้าชมจำนวน 3,533 คน ในจำนวนนี้ 83 % ระบุว่า งาน “สวัตมනต์ข้ามปี” รู้บาลควรจัดให้เป็นวาระ แห่งชาติไปเลย

เริ่มต้นดี เชือตดี ใบปีใหม่

พระพรมวชิรญาณ เจ้าอาวาสวัด ยานนาวา และกรรมการมหาเถรสมาคม ซึ่ง เป็นประธานในพิธีแต่งช่า “สวัตมනต์ข้ามปี เริ่มต้นดี ชีวิตดี ในปีใหม่” เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2553 กล่าวถึงประโยชน์ของการ ปฏิบัติธรรมว่า ก่อให้เกิดประโยชน์ทางจิตใจ ทำให้จิตใจสงบ เมื่อจิตใจบริสุทธิ์อุทกุลจะไม่ เกิด ซึ่งสามารถปฏิบัติที่ไหนก็ได้ ซึ่งการปฏิบัติ ครั้งแรกอาจจะลำบากหน่อย เพราะยังไม่ค่อย สงบและทำได้ไม่นาน เราต้องดึงติดกลับมา แต่พอทำไปเรื่อยๆ ต่อไปก็จะสามารถอยู่ได้นาน แล้วจะพบความสุขในสภาวะนั้น

“สำหรับผู้ที่ไม่เคยปฏิบัติมาก่อนนั้น ค่อน ข้างจะยากมากในการปฏิบัติ เพราะมีบุคลาด ให้พัฒนาแบบที่มีคำแปล และไม่มีคำแปล ทำให้ส่าย ต่อการสวัตมනต์หวาน swollen ที่มีคำแปลกลับจะ ทำให้เราเข้าใจความหมายและขยายชื่อในบท สถาณัณมากขึ้น ซึ่งการปฏิบัติธรรมข้ามปีนั้น ก็เหมือนกับการปฏิบัติธรรมในวันอื่นๆ แต่ จุดประสงค์นั้นต้องการที่จะเน้นให้เห็น ความสำคัญว่า แทนที่จะไปดื่มของมีนมา ให้เสียเงิน เสียเวลา และเป็นโรค เอาเวลา มาทำกุศลตึกกว่า

พระพรมวชิรญาณ ฝ่าก่าว่า การส่งการ์ดให้กันนั้น เป็นการส่งความป่วยทานดีให้กัน แต่ด้วยสาระและเนื้อแท้นั้น ยังไม่สมบูรณ์ เท่ากับการทำความดี วันปีใหม่จึงควรจะทำความดีกัน การทำความดีนั้นเหมือนกับการกินอาหารที่มีประโยชน์ แต่อาหารเกิดประโยชน์กับผู้กินเพียงคนเดียว แต่ถ้าความดีนั้น สามารถแพร่ไปถึงคนรอบข้าง ผู้ที่เราเคารพรัก รวมไปถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและประเทศชาติ เราไม่มีอะไรที่จะตอบแทนคุณของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ต่อประเทศชาติได้มากเท่าความดี เพาะกายทำความดีนั้นเป็นมงคลที่ก่อให้เกิดความสุขทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ดร.อำนาจ บัวศิริ ผู้อำนวยการสำนักเลขานุการมหาเถรสมาคม กล่าวว่า จะนำเรื่อง “การสวัสดิ์ตัวตนปี” ที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเสนอ เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมมหาเถรสมาคม (มส.) เพื่อให้มีมติสนับสนุนให้วัดกว่า 3 หนึ่นแห่งทั่วประเทศ จัดกิจกรรม “สวัสดิ์ตัวตนปี” เพื่อสร้างสิริมงคลให้กับประชาชน โดยจะใช้บพทสมเด็ตที่ มส. ควบรวมไว้ ซึ่งเป็นชุดสวดที่ถวายเป็นพระราชนกุลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันที่ 21 ธันวาคม 2553 ก่อนปีใหม่คุณธารรษมนตรี นายอภิสิทธิ์ เทพฯ ร่วม นางกรรณา ณรงค์ ได้เปิดโอกาสให้ หันดแพทย์กฤตยา เรือง-อาธิรัชต์ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พร้อมด้วยคุณมิสไทยแลนด์เวิลด์ ประจำปี 2553 เยาวชนจากวิทยาไทยเพื่อเด็กและครอบครัว และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า กว่า 30 คน เข้าพบ เพื่อมอบสื่อรับรองและเชิญชวนให้รัฐบาลสนับสนุนการจัดกิจกรรม “โครงการ สวัสดิ์ตัวตนปี” ตั้งต้นด้วย หัวใจ ในปีใหม่ พร้อมทั้งขอให้รัฐบาลผลักดันโครงการนี้เป็นภาระแห่งชาติต่อไป

“ส่งกำลังด้วยธรรม ต้อนรับด้วยศีล”

พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ท่าน ว. วชิรเมธี) ผู้อำนวยการสถาบันวิมุตตยาลัย ก็ได้จัดกิจกรรมตามวิถีพุทธ โดยใช้ชื่อว่า “ส่งท้ายด้วยธรรม ต้อนรับด้วยศีล” เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2553 น ห้องดนตรีเยาวชนมหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ โดยมุ่งเน้นไปที่การทบทวนงบดุลชีวิตของตนเองว่าในรอบปีที่ผ่านมา ได้ทำอะไรหรือขาดทุน และแทนที่ช่วงเวลาที่จะเป็นเทศกาลแห่งอบายมุข ก็ขอให้เป็นเทศกาลของการให้ นั่นคือ ให้ตนเองได้ปฏิบัติธรรม ให้ตัวเองได้ทำอะไรได้ดีๆ ให้กับพ่อแม่ วงศานาญาติ ผู้มีพระคุณ และให้ตัวเองได้ย้อนกลับมาคุ้มครองพากาย ใจ ให้ตัวเองได้มีธรรมะนำทาง

Countdown วันก่อนเชิ่งตัว

เป็นธรรมเนียมพรั้งกีคืนไทรเตาเจ้าอย่างจงใจลายเป็นค่านิยม ก็ต้องมีการนับถอยหลังเพื่อต้อนรับวันใหม่ แล้วปีใหม่ ซึ่งหากนับถอยหลังอยู่กับครอบครัวในบ้าน ก็ไม่ได้เป็นเรื่องเสียหายอะไร แต่ถ้าร่วมกิจกรรมแบบนี้ตามสถานบันเทิง พับ บาร์ ต่างๆ ก็อาจเป็นอันตรายได้ ทั้งจากน้ำยาต่างๆ ที่อาจส่งผลให้หายใจลำบาก หรือความไม่แน่นอน ของกีติกิตขึ้นได้สมอในสถานที่ ขอจดจำแบบนี้

GOODBYE SANTIKA
31ST DECEMBER 2008
COUNTDOWN TO 2009

JOEY BOY
DJ POOM & PETJAH

ย้อนกลับไปเมื่อคืนวันที่ 31 ธันวาคม 2551 ซึ่งกำลังนับถอยหลังเข้าสู่ พ.ศ.2552 (ปี 2009) ก็ได้เกิดโศกนาฏกรรมครั้งใหญ่สูงที่สุด ภัยเดือดร้อนไฟไหม้ขนาดตึกผู้คน สถานบันเทิงชื่อดังย่านเอกมัย สงผลให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตอย่างน่าเศร้าใจเป็นจำนวนมากในกองเพลิง ซึ่งทุกคนก็หวังว่าเหตุการณ์ดังกล่าวจะเป็นอุทาหรณ์แก่สังคม ที่จะป้องกันไม่ให้มันเกิดขึ้นมาอีก

“จีบ” รัตนา แซลลี่ หญิงสาวหน้าตาดี อายุ 29 ปี เธอเป็นหนึ่งผู้รอดชีวิตจากเหตุการณ์น่าสะพรึงกลัวในวันนั้น และวนเวียนรีวิวของจีบเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ ชีวิตพลิกผันดิ่งลงสู่ด้านล่างสุด จากหนึ่งสาวหน้าตาสะอาดสวยงามหนาเงินลี้ยงครอบครัว เป็นสาวหลักที่เคยดูแลตั้งคุณแม่และลูกสาววัย 8 ปี แต่หลังจากเหตุการณ์นั้นทำให้เธอต้องสูญเสียมือขวาไปตลอดชีวิต แผลสภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่เหลือเดาในความสวยงาม ดังเดิม แต่โชคดีที่จีบใจจีบยังมีได้ และพร้อมห้าวเดินต่อไปในโลกของความเป็นจริงโดยไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา

อย่างไรเล่าอยู่ตอนที่ต้องเดินทางกลับบ้านในวันนั้นสักนิด

เหตุการณ์วันนั้นเกิดขึ้นหลังงานตัดงานปีใหม่ 2009 มีการจุดไฟเย็นในร้านค้า หลังจากที่เคาน์เตอร์ความบุ่ม เรายกอกรามยืนหน้าร้านเพื่อรอชม แล้วก็ย้อนกลับไปข้างในอีกรอบ โดยที่ไม่รู้ว่ากำลังเกิดไฟไหม้ ตอนนั้นแทบไม่พายาม จะจับมือเราพาออกไป แต่พอเดินมีมีคนวิ่งผ่าน มือเราเลยหลุดออกจากรัก พอหันหน้ากลับไปปะตุร่องหน้าเตาไฟก็ไม่เหลือ จากนั้นไฟเข้าในร้าน ก็ตับ รู้สึกติดใจมาก ด้วยความที่คนแน่นมาก เมียดกันจนเราไม่สามารถหนีได้ เพราะว่ามันเป็นครั้งแรกของการไฟชานต์ จึงไม่รู้วิถีทางว่าต้องออกทางไหน โดนดันไปเรื่อยๆ จนถึงกลางร้าน ตอนนั้นรู้สึกว่าแน่นหน้าอกเหมือนกำลังจะตาย มันร้อนมาก หายใจไม่ออก แต่ยังพยายามเดินไป

ทำให้มีอาการหายใจได้บ้างเล็กน้อย หลังจากนั้นอยู่สักพักเริ่มรู้สึกว่าตัวเองกำลังจะตายแล้ว อยู่ๆ ก็เหล่านักดับเพลิงกับลูกได้ จึงพยายามลุกขึ้นอีกครั้ง แล้วก้าวข้ามกระชากของมาเรื่อง จากนั้นก็ลุบ มาตรฐานสากล รู้สึกดีกว่าอีกที่ตอนนั้นอยู่ที่โรงพยาบาล昏迷เลียนแล้วจะคุ้นเคยกับสถานที่ที่ต้องเดินทางกลับบ้านนั้น

วันก่อตัวเป็นไฟไหม้ในวันนั้นรู้สึกอย่างไรบ้างค:

จีบไม่ได้โดนไฟครอฟท์ก็ต้องดับ โดนไฟความร้อนอย่างเดียวเลยค่ะ แต่มันก็ลึกเข้าไปถึงระดับ 3 ยังจำความรู้สึกได้ว่าเหมือนไฟย่าง ร้อนระอุ และกระมานมาก ความจิ้งจิกเรามันบางมากด้วย วันนั้นจึงใช้เสื้อสายเดี่ยวช่วงที่รู้สึกว่าไม่ไหวแล้ว โชคดีที่เราจึงมีเสติลิงไปนั้น ถึงไม่ได้โดนไฟครอฟท์โดยตรง แต่ความร้อนที่มันระอุในมัดไปถึงผิวหนังในรู้สึกกระมานที่สุด ในชีวิต หายใจลำบากไปมันแห้งแบบที่ร้อน ไม่หายใจได้ร้อนในวินาทีนั้น รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลกรุงเทพฯ ประมาณ 10 วัน

ความรู้สึกที่โรงพยาบาล昏迷เลียนแค่คืนเดียว แล้วก็ยังมาที่รพ.พรัตนราชธานี อยู่มาถึงตอน 11 เดือน คุณแม่มาพบนั้นเป็นครั้งที่ 6 เดือนแรก ตอนนั้นน้องชื่อ (ลูกสาว) ต้องไปฝากน้องสาวเลี้ยง ส่วนช่วง 5 เดือนหลัง เรากลับบ้านที่โรงพยาบาลคนเดียว มันทำให้เราพยายามหาทางออก รู้สึกว่าเราดีอย่างเดียวและยอมรับกับความจริงให้ได้ ต้องยอมรับว่าที่มีแพทท์และพยาบาลทุกคนดูแลดีมาก คุณแม่สอนก่อว่าขอให้ภัยในไว้ไม่เป็นภัย อกนั้นหมอบรรคุ้มให้

ตลอดเวลาที่อยู่โรงพยาบาล 11 เดือน

ต้องเจอกับอะไรบ้าง:

วันแรกที่พึ่งเข้ามายังไส่เครื่องซ่อมหายใจอยู่แล้วก็ให้ยาตัดคลื่น ช่วงให้ยาแก้ไข้จนนอนอย่างเดียว ไม่รู้สึกถึงความเจ็บปวด พอดีเดือนที่ 2-3 เริ่มมีอาการเจ็บปวดเข้ามายةอย่างมาก ช่วงที่เริ่มรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลง 5

เดือนแรกเราพยายามด้วยตัวเอง ไม่อยากมีชีวิตอยู่เลย การผ่าตัดหรือทำแผลทุกอย่างมันคือความเจ็บปวดทรมาน เวลาอาสาเก็อธิรือสำลีแตะลงไปเรื่อยๆ ดินก็แล้ว ห้องก็แล้ว มันทรมานกินไป เราชับไม่ได้ก็เลยรู้สึกอย่างตัว ทุกคนที่เห็นสภาพเจ็บต่อนั้นบอกว่าไม่รอดแน่ ขนาดจ็บดูรุปถ่ายของยังไม่คิดว่าตัวเองจะรอดโดย มันน้ำลายมากๆ เม็ดดาวบอมแบง แต่ก็รอดมาได้ พยายามแลบให้หายใจว่า “หนูนี่หลอก”

เมื่อพบตัวเองในสภาพอย่างนี้ ทำใจอย่างไร:

ตอนแรกเราไม่รู้ว่าเป็นเยอะขนาดนี้ รู้สึกแต่ร้ามภาระเปลี่ยนแปลงกันร้ายกาจแค่นั้น แค่เสียเมืองชาเราก็เสียใจมาก ก็คิดว่าเราเป็นคนพิการไปตลอดชีวิต เราจะไม่ได้ ทุกคนพยายามปิดไม่ให้รู้ จนวันหนึ่งที่พยาบาลพาไปอ่านน้ำในอ่างสแตนเลส พอนั่งบูบมันสะท้อนเห็นตัวเองแล้วตกใจมาก คือใจหล่นบูบไปเลย ทำไม่มันถึงเป็นเยอะถึงขนาดนี้ คือไม่สามารถเปลี่ยนกลับมาให้สวยได้อีกแล้วนะ ต้องยอมรับว่าแพ้พากเพราให้มันร้อนลงจากจะให้กลับมาเหมือนเดิมร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นไปไม่ได้

การเห็นตัวเองครั้งแรกในแบบที่เราไม่เคยเป็นมาก่อน รู้สึกตื่นใจมาก ไม่อยากเชือกแล้ว มันทรมานกินไปกว่าที่ต้องอยู่แบบนี้ นึกสภาพไม่อยากว่าจะอยู่ได้ยังไง ช่วงนั้นจึงต้องเข้าร่วมกับการฟื้นฟู ลดความตึงเครียด ทำการบำบัด จิตแพทย์เข้ามาดูแล ทำให้จิตใจเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ จนรู้สึกกับทางออกว่าจะอยู่กับสังคมได้อย่างไร

ตอนนี้ความเจ็บปวดต่างๆ แพ้เป็นอย่างไรบ้างค่ะ:

ความร้อนในหัวผ่านยังไน่หมด ถ้าพิเศษเราในความร้อนหรือไปเสียดสัก ก็จะร้อน มันก็จะเป็นน้ำพองขึ้นมาแล้วแตกเป็นแผ่น พอเวลาแพลงนายจะเกิดอาการดึงรังข่องผังผืด ต้องมีการผ่าตัดอยู่ตลอด ที่ผ่านมาภาระผ่าตัดซึ่งคงจะแน่น แต่สิ่งที่ทำไปแล้วสำหรับเรามันก็เกิดขึ้นได้อีก จะไม่นายชาด ต้องพยายามรักษากาย อย่างรักบันยันอยู่เรื่อยๆ ตามว่าต้องผ่าตัดแบบนี้ไปกี่ครั้ง มันไม่สามารถอกได้เลย ห้องน้ำก็เป็นภัย ห้องกับเรื่องการผ่าตัด ถึงแม้เข้ารับการผ่าตัดมา 9 ครั้งแล้วก็ตาม แต่ยังมีความกลัวอยู่ ต้องใส่เครื่องช่วยหายใจอยู่กับตัวอยู่ตลอดบ้าน ตอนกลางคืนมันนอนไม่หลับ เพราะจะไอตลอด หวานามมาก ยังรู้สึกกลัวกับการที่ต้องเจ็บตัวแบบนี้

วิธีการดูแลตัวเองต้องทำอย่างไร:

หลังจากน้ำทำแผล 2 ครั้ง เข้า - เย็น ต้องทาครีมและน้ำมันมะพร้าวให้ผิวชุ่มชื้น เรายังต้องใช้ครีมพิเศษที่ออกจะขับแผลให้มันเรียบ แต่เราไม่สามารถใช้ได้ เพราะแผลมันยังมีความร้อนระอุอยู่ หลายๆ อย่างมันก็ต้องอดทนไปก่อน ถ้าวันไหนร้อนมากก็จะทานหลากรอบ พยายามหาอยู่เรื่อยๆ เพื่อไม่ให้ผิวแห้งตึง บางทีตี 1 ตี 2 ยังเรียกครูมให้ลูกอีกน้ำมหากา คุณแม่ยอดดูแลเรา มาตลอด ตั้งแต่ตอนอยู่โรงพยาบาล พยายามก็จะสอนวิธีการทำแผล ทุกวันนี้ต้องกินยาวนัด 2 ครั้ง และพยายามรักษาความสะอาด ต้องระวังเรื่องน้ำเป็นพิเศษ พยายามไม่ให้ติดเชื้อ

แล้วต้องระวังเรื่องอาหารการกินตัวอย่างไรบ้าง:

เรื่องอาหารการกินหม้อจะไม่ห้าม ให้กินทันได้ ทานได้หมดทุกอย่าง แต่พอกจะของแสงลมอบอุ่นไว้ไปกินมาก หม้อเน็นให้กินเยอะๆ อ้วนไว้ก่อน เพื่อเรียกน้ำมูกเสริมส่วนอื่น ช่วงนั้นหนังส่วนหน้าและแขนมันหลุดหมด ก็เข้าส่วนอื่นมาแบบ

ค่าใช้จ่ายเรื่องยาและอุปกรณ์รักษาแต่ละเดือนมากเท่าไหร่:

ถ้ารวมทั้งหมดก็ประมาณ 35,000 บาท ทั้งค่าน้ำ ค่าไฟ เพราะว่าต้องใช้แอร์ อยู่ในห้องแอร์ตลอด แล้วก็ค่ากิน ค่ายา คุณแม่ก็ไม่สามารถประโภตอาชีพได้เลย ต้องมาดูแลเงิน ครีมขาดหนึ่งสมัยนี้มันก็แพงมาก ตกลงจะละ 200-300 บาท น้ำมันมะพร้าวถึง 400 บาท ขาดหนึ่งที่ให้ไปประมาณ 1 เดือน แล้วจะต้องซื้อที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทำความสะอาดเราก็ต้องซื้อของทั้งหมด ค่า รายจ่ายเรื่องค่าห้องเชย์ เรายังมีรายรับเลย มันก็เลยเป็นปัญหานักมาก จึงเบิกคิดที่ต้องออกจ่ายการดูแลสุขภาพ ไม่เงินบริจาคที่ทำให้เราอยู่ได้ แล้วตอนนี้ได้ไปเป็นพิธีกร ถ้ามีการอบรมเกี่ยวกับเรื่องไฟไหม้ เราก็ได้เชิญไปพูดตามโรงพยาบาล รายได้จากการนี้ต้องใช้จ่ายทุกวัน จึงอยากให้คิดๆ จบเรื่อง เพราะว่าชีวิตเรามันก็ต้องดำเนินต่อไป

เหตุการณ์พ่านไป 2 ปี แล้ว วันนี้รู้สึกอย่างไร บังค:

มันก็เสียใจ แต่ไม่สามารถเรียกชื่ออะไรลับศีนมาได้ เรา ก็คิดว่ามันเป็นกรรมที่เราต้องชาให้ คิดไว้แค่นี้ แต่เราคิดว่ามันบุญที่เราอยู่ไม่ตาย มันไม่มีอะไรที่จะหายไปกว่านี้ เมื่อฉันดูด้ำดูดของรักแล้ว ถ้าฉันไปได้ ก็คงไม่รู้สึกยากให้เกิดขึ้น เสียใจตรงที่เราภักดีเป็นคนที่เลี้ยงครอบครัวไม่ได้แล้ว ไม่สามารถทำงานหน้าเงินได้ ไม่

สามารถเลี้ยงดูแม่กับลูกได้ กับกลยุทธ์ที่เราเห็นว่าทุกคนต้องมาดูแลเราแทน เดียวใจกระนี้ที่ทำให้ครอบครัวลำบากมาก วันข้างหน้าจะเกิดอะไรก็ไม่รู้ ทุกคนนี้ช่วยเราไม่แน่นอน อะไรที่เราอยากทำก็ทำไม่ ดูแลพ่อแม่ที่เรายังมีอยู่ ถึงวันนั้นเราไม่สามารถย้อนกลับไปได้มันน่าเสียใจนั้น แต่ก่อนเราเคยจะดูแลแม่ แต่ตอนนี้ไม่สามารถดูแลไปดูแลเด็กได้ก็เสียใจอยู่ลึกๆ เราจะทำอะไรได้มากกว่านี้

วันนี้ใช้ชีวิตอย่างไร:

จิบให้ชีวิตอย่างปกติ ไม่ต้องไปสนใจใคร ญาติพี่น้องครอบครัวไปกินข้าวข้างนอก ไปเดินห้างสรรพสินค้า ไปช้อปของ ไปเดินเล่นกับลูก พี่น้องดูแลเราอย่างดีเวลาอภิภิรักษ์ไปช้างเผือก ก็คิดว่าเราไปเดินเที่ยว เวลาเมื่อนมมอง ถ้าเด็กเห็นในที่วิธีจำเรได้ แต่บางคนก้มมองด้วยความสงสัยว่าไปไหนอะไรมา เรายังสามารถห้ามความคิดได้ ต้องรับดูดันนี้ให้ได้ อย่าไปปังวัวกับสายตาของคนทัวไป ใจจะมองอย่างเช่นเรา ต้องต่อสู้ไม่ยอมแพ้ไม่อาย ไม่กลัว แค่เราใส่ใจความรู้สึกคนที่รักเราเพียงพอแล้ว

ครอบครัวให้กำลังใจอย่างไรบ้าง:

ครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่สุด มองมาที่แม่กับลูกเราแล้วทำให้คิดได้ว่า ยังมีคนที่รักเราอยู่ แม่เคยบอกว่าขอให้รอถัดลับมา สภาพในหนูแม่รับได้ สำนักลูกสาว ก็เคยถามเด็กว่าถ้าแม่เต้ต้องเป็นอย่างนี้ต้องดูดีชีวิตหนูรับได้ มั้ยลูก หนูจะอยู่เพื่อนมั้ย ลูกสาวทำหน้าแบบไม่กลัว ไม่สนใจแล้ว กับภาระที่หนูจะเลี้ยงแม่ หนูจะดูแลแม่ ทุกวันนี้เด็กก็อดทนเรารักษา เนื่องคนปกติ ดูที่ลูกรักเรา ไม่หัวดกแล้วกับสภาพร่างกายของเรา ทุกวันนี้รู้สึกว่ากำลังใจเรามันเยอะมากๆ หั้งแม่ หั้งลูก และญาติพี่น้องของเราระบุ ที่เป็นเราเหมือนคนปกติ เพื่อนบ้านรักเรา ทุกคนพ้อมที่จะก้าวไปด้วยกัน มันไม่มีอะไรที่ต้องอาย เลยทำให้เราดีใจดีจนถึงทุกวันนี้

ฝากอะไรถึงคนที่กำลังประสบภัยเชิง:

ทุกคนมีปัญหาเดียวกันไป อยู่ที่ว่ามันจะเจอนักหรือไม่ เดี๋ยวแต่เดิมหนึ่งน้ำนมกินไม่เกิดประชบะไข่นะไง เคยมีครั้งหนึ่งที่คิดฆ่าตัวตายเหมือนกัน แต่ก็ไม่เกิด เพราะเราเข้าใจความทรมานมันเป็นยังไง เลยได้แต่คิด เรายังมีครอบครัว มีคนรักหลังที่พร้อมจะไปกับเรา เท่านี้ก็มีความสุขมากพอแล้ว ขอให้เราขับสภาก็เป็นอยู่ให้ได้ มันก็ไม่มีอะไรต้องมาหันกังวล ทุกวันนี้จึงยิ้มได้ และพร้อมที่ต้องไป

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า “สิ่งที่แย่ลงนี้คือความไม่แน่นอน” แต่อย่างไรก็ตาม ความไม่ประนีประนอย ไม่อาจชีวิตไปเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสถานที่ที่จะเกิดภัยอันตราย ก็ถือว่าได้ดูแลตัวเองอย่างดีแล้วในเบื้องต้น

ประกาศ! ห้ามนำเหล้า เข้าเขตอุทยาน

น้ำเมามีดื่มแล้วทำให้ขาดสติ เรื่องพื้นฐานที่สุดที่เกิดขึ้น เป็นประจำอย่างหลังดื่มน้ำมายังคือการทะเลวิวัฒ และที่ร้ายแรงที่สุดที่เกิดขึ้นบ่อยไม่แพ้กัน คือการบันดาลโภษ แล้วว่ากันตาย พูดได้ว่าคนดื่มน้ำมายังไประยุ้งคงใน กีเสียง มีเรื่องมีปัญหาได้ตลอดเวลา

ภายหลังจากมีเหตุทะเลวิวัฒตามมีผู้เดินทางเดินทางไปในเน่านานนี้ ในที่สุด นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ออกประกาศกรม อุทยานแห่งชาติ เรื่อง ห้ามนำเหล้าเข้าไป หรือจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทในอุทยานแห่งชาติ เพื่อป้องกัน

ไม่ให้เกิดการส่งเสียงดัง สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยว และระบบขนส่งมวลชน ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม 2553 และบังคับใช้ตลอดไป ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดตาม พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 มาตรา 18 ต้องได้รับโทษตามมาตรา 25 ระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ...การดื่มน้ำมายังอาจเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่นั่นหมายความต้องไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญใจไปด้วย ซึ่งสถานที่สาธารณะหลายแห่งไม่อนุญาตให้มีการดื่ม แต่ก็ต้องกันเป็นปกติมาช้านาน

นับเป็นข่าวดีส่งท้ายปี ที่ต่อไปประชาชนจะไปเที่ยวพักผ่อนตาม อุทยานฯ ต่างๆ ได้อย่างปลอดไปร่องใจมากขึ้น และได้พักผ่อนอย่างแท้จริงเสียที โดยไม่มีคนมาทำให้เสียบรรยากาศ

จาก : <http://travel.kapook.com/view20045.html>

ไฮ้เหล้า = แซ่บ

ยังจำได้ว่าแต่ในแต่โบราณ การให้ของขวัญในเทศกาลต่างๆ มัก เป็นผลไม้และเครื่องดื่มที่ช่วยเสริมสุขภาพ จากนั้นก็ถอยๆ เป็นปีมาเป็นขวดเหล้า จนถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ยอมรับ การอย่างแพร่หลาย โดยไม่เคยมีใครถูกคิดว่ากับคนที่เรา秩 เรา ห่วง เรายา秩 ให้สิ่งที่เป็นไทยแบบนี้เหมาะสมแล้วหรือ

เมื่อประมาณคืนดื่มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การรณรงค์ให้เหล้าเป็นของขวัญ จึงเริ่มต้นขึ้น โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือ สสส. ร่วมกับเครือข่ายองค์กรเดแลร์ สงให้ผลการข้อคิดดื่มแอลกอฮอล์ เป็นของขวัญลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการสำรวจของเอบีพี พบว่า ในปี 2551 การรณรงค์ “ให้เหล้าเท่ากับแซ่บ” ซึ่งเป็นปีแรกที่ สสส. เริ่ม รณรงค์ พบร่วม 30.2 % ประชาชนยังข้อคิดดื่มแอลกอฮอล์เป็นของขวัญ และลดลงเหลือ 21.1 % ในปี 2552 และเหลือ 20.5 % ในปี 2553 ถือทั้งประชาชน 71.6 % ยังระบุว่าไม่ควรให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นของขวัญ เพราะเป็นสิ่งที่เป็นโทษแก่ผู้อื่น

ประเด็นนี้ เกสชกรรณรงค์ ภาคโซเชียล ผู้อำนวยการสำนักงาน เครือข่ายองค์กรเดแลร์ เชื่อว่าเป็นผลจากการรณรงค์ที่เกิดขึ้น โดยอาจมี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจอยู่บ้าง ด้านความเชื่อ ค่านิยม เรื่องการให้เหล้าเป็น ของขวัญนั้น ที่หลักนี้เชื่อว่าเป็นวัฒนธรรมที่ซึมลึกในสังคมไทยและ 胫แขบกับเรื่องอำนาจและคอนเนกชัน ซึ่ง กก.สก.รณรงค์ อ้างอิงจากงาน เยี่ยงของ พระไฟศาสดา วิสาหกิริ ว่า “พระไฟศาสดา ทำให้เชื่อมหนึ่งสือกับกัน เรื่องเหล้าในสังคมไทยไว้ว่า จากการด้านวัฒนธรรมที่ของชาวต่างประเทศ ในสมัยกรุงศรีอยุธยาถึงรัตนโกสินทร์ตอนต้น พบร่วม สมัยก่อนชาวบ้าน จะดื่มน้ำผลไม้ น้ำมะพร้าว กันเป็นส่วนมาก หากคืนดื่มเหล้าน้อยมาก

ให้เหล้า = แซ่บ ค่าบีเยนกิน กีสังคมเริ่มต่อปรับ มากขึ้น

ในหมู่บ้านหนึ่งจะมีคนดื่มແค่ำสองคนถือว่าเบอะແล้า แต่เหล้า มาดื่มกันมากหลังจากที่มีการค้าเสรี มีการโฆษณาเป็นอาชุธ สำคัญ จึงเปลี่ยนค่านิยมของสังคมไทย

“เดียนมันอาจจะเป็นค่านิยม เพราะไม่มีผลกระทบความคิด คือถ้ามีความเห็นอย่างนั้นก็ต้องกลับมาดูว่าเป็นความเห็นที่ถูก หรือไม่ การที่เราให้ของขวัญแก่คนที่เราเคารพ รายการให้ เห็นมีสุขภาพดี ได้รับถึงดี แต่การให้เหล้ามันไปทำให้ขาดสติ กินเบียร์เพียงกระป๋องเดียว การดัดสินใจก็ร้าวไปหลายวินาที แล้ว ก็มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้”

กก.สก.รณรงค์ เน้นว่า สังคมควรตรวจสอบทั้งในเชิง ประวัติศาสตร์และค่านิยมเกี่ยวกับการให้เหล้าเป็นของ ขวัญซึ่งควรเปลี่ยนทัศนคติ และเสนอว่าควรให้ของขวัญ ที่เป็นความสุขแบบยั่งยืน ปราศจากโทษภัย เช่น หนังสือ ดีๆ จะดีกว่า

จาก / ASTVผู้จัดการออนไลน์ / วันที่ 27 ธันวาคม 2553

ปีใหม่ ห้ามจัดกระเช้า ໃเล็ก

การจัดกระเช้าใส่เหล้าถือเป็นการตลาดที่สำคัญอย่างหนึ่งของธุรกิจห้ามในช่วงเทศกาล โดยที่ค้นรายจากไม่เคยนิยมเลยว่าเมื่อตีมันจะมาได้ที่แล้ว คนมาสร้างความเสียหายมากมายขนาดไหนให้สังคม หลังจากรัฐบาลประกาศงดออกอัญเชิญ ขอความร่วมมือกับบริษัท ห้างร้านต่างๆ มาตรายบี วันนี้ก็ถึงเวลาใช้มาตรการทางกฎหมายควบคุมกระเช้าใส่เหล้าอย่างจริงจังเสียที

เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2553 กระทรวงพาณิชย์ได้ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข รณรงค์ลดการตีมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลปีใหม่ โดย นายยรรยง พวงราช ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า ได้แจ้งไปยังห้างร้านต่างๆ ห้ามนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาร่วมจัดทำกระเช้าของขวัญ และห้ามโฆษณาเชิญชวน หากไม่ปฏิบัติตามมีความผิดจำคุก 1 ปี และปรับ 10,000 บาท หรือหักจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ยังได้มอบหมายให้สำนักงาน

พาณิชย์จังหวัด และสำนักงานการค้าภายในจังหวัดทั่วประเทศ จัดทีมเจ้าหน้าที่ออกสูตรตรวจสอบเข้าไปใหม่ ซึ่งนอกจากจะห้ามใส่เหล้าแล้ว ยังห้ามน้ำสินค้าใกล้หมดอายุ หรือสินค้าไม่มีคุณภาพมาจัดกระเช้า เพื่อเป็นการป้องกันร้านค้าเอาเปรี้ยญผู้บริโภคโดยส่งประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) ไปยังห้างค้าปลีกรายใหญ่ทุกราย และห้างสรรพสินค้าทุกแห่งให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ผู้ประกอบการรายได้ไม่ปฏิบัติตาม มีโทษจำคุก 6 เดือน ปรับ 1 พันบาท

สังคมไทยปล่อยปะละเลยในเรื่องต่างๆ ที่ควรจะควบคุมดูแลมานานแล้ว ปีใหม่นี้ถือเป็นฤกษ์ดีที่หันว่ายงานทั้งหลายร่วมมือกันจัดระเบียบสังคมให้เข้าที่เข้าทางมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของน้ำมาที่จะช่วยลดปัญหาสังคมไปได้มาก

จาก / หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ / วันที่ 9 ธันวาคม 2553

“IWS” แห่งปีก้าดีเม “มุกดาหาร” แห่งปีเม

ในระดับชาติ หลายคนคงทราบว่าประเทศไทยมีการตีมน้ำมากันมากเป็นอันดับ 5 ของโลก ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่น่าภาคภูมิใจเลย ในระดับประเทศก็มีการศึกษาวิจัยและทำสถิติไว้เนื่องอกันว่าจังหวัดใด ตีมมากันอ้ายแค่ไหน

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2553 นายจุรินทร์ ลักษณวิเศษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวเปิดเผยว่าเป็นปีที่ 6 ที่โรงเรียนรามาธิบดีเดินสกุลม. ว่า จากสถิติพบว่าตัวรายการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนอายุ 15 - 19 ปี ซึ่งตีมเป็นประจำมีอัตราการเพิ่มขึ้นถึง 70 % ที่น่าเป็นห่วงคือ อัตราวัยรุ่นหญิงที่ตีมแอลกอฮอล์เป็นประจำเพิ่มขึ้นถึง 65 % และจากสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2550 พบว่า ในประเทศไทย 51.9 ล้านคน มีประชากร 14.9 ล้านคน หรือ 29.3 % ที่ตีมเป็นประจำ และยังพบว่า ผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 6.9 ล้านคนหรือ 13.5 % จะมีปัญหา

1 เรื่องต่อปี ซึ่งจังหวัดที่ตีมมากที่สุด 4 ลำดับแรก คือ แพร่ อุตรดิตถ์ ตราด ฉะเชิงเทรา ส่วนจังหวัดที่มีคนมากที่สุด คือ มุกดาหาร แพร่ ยะลา และ ปราจีนบุรี และพบว่า ปริมาณการตีมของคนไทยปี 2550 คนไทยตีม 51 ลิตรต่อคนต่อปี และปี 2551 มีปริมาณลดลงเหลือ 45.7 ลิตรต่อคนต่อปี อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการตีมจะลดลง แต่ก็ยังดีกว่าจำนวนคนที่มีปัญหาอยู่

“เราพบว่าการตีมสูงจะทำให้เยาวชนไทยมีโอกาสตั้งครรภ์ และทำให้ผู้อื่นดังครรภ์เพิ่มขึ้น 2.92 เท่า มีโอกาสสูงบังคับให้มีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นถึง 2 เท่า ซึ่งเมื่อใช้หลักการคำนวนทางระบาดวิทยาแล้ว จะประมาณการในสถานการณ์สมมติว่า หากวัยรุ่นหญิงไทยอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่ตีมแอลกอฮอล์จะลดโอกาสในการทำแท้งได้ปีละ 31.5 % และหากวัยรุ่นชายไม่ตีมด้วย จะลดการทำแท้งได้ถึงปีละ 43.3 %” นายจุรินทร์กล่าว

เมื่อความจริงเปิดเผยอย่างมาเรื่องนี้ เนื่องที่พ่อเมืองจังหวัดดังกล่าวคงต้องรณรงค์เรื่องให้ไทยภัยของน้ำมากันให้มากขึ้น รวมถึงการใช้มาตรการต่างๆ เพื่อควบคุมจำนวนนักดื่มหน้าใหม่ให้เพิ่มขึ้นเนื่องในเหตุการณ์ที่เป็นอยู่

จาก : <http://travel.kapook.com/view20045.html>

ເຍວເຊນນັກຮຽນຮ່ວມງານ ແຫ່ງ ປະເທດເຫຼົາ ບ້ານຕາບັນ ປຸກພລັງສອງສຣົກ ກິຈຈະນຸມຄົດ ລະ ເລີກ ວະຍານຸຂ

ເມື່ອວັນທີ 26 ອັນວາດ 2553 ເຄືອຂ່າຍອົງຄໍກຮຽນຮ່ວມງານ ແຫ່ງ ປະເທດເຫຼົາບ້ານຕາບັນ ຈຳເກອບບ້ານຄ່າຍ ຈັງຫວັດຮະຍອງ ຈັດກິຈຈະນຸມຄົດ ແລະ ປະຊາຊົນພັນເປົ້າ ເຊິ່ງກົດປັບໃຫ້ ພ.ຣ.ບ.ຄວນຄຸມແຄ່ງດື່ມ ແລກຂອຍອົດຍ່າງຈະຈິງຈັງ ເນື່ອໃນໂຄກສົດທີ່ຕໍ່ານດ

ຕາຂັນເປັນດຳນຳຮ່ອງ ປຸດຄອນບາຍມູ້ເຊິ່ງກົດປັບໃຫ້ ແຫ່ງ ບຸນໜີ ເພື່ອເປັນແນບ ອ່າຍ່າງທີ່ດີຂອງດຳນຳລົ່ອນ ຕ້ອໄປ

ນາຍການ ມອບປ້າຍ “ສູນຍົງປະສານງານເຄືອຂ່າຍເຍວເຊນ ຝາກຕະວັນອວກ”

ເມື່ອວັນທີ 17 ອັນວາດ 2553 ທີ່ວັດໄພອື້ທອງ ຈຳເກອມເມື່ອງ ຈັງຫວັດຈັນທຸງ ຄະນະທຳງານ ເຄືອຂ່າຍອົງຄໍກຮຽນຮ່ວມງານ ດັວກຕະວັນອວກ ພ້ອມດ້ວຍທຶນເຍວເຊນເຄືອຂ່າຍອົງຄໍກຮຽນຮ່ວມງານ ຈັງຫວັດຈັນທຸງ ໃນນາມດ້ວຍແຫ່ງເຍວເຊນ ເປັນດ້ວຍແຫ່ງເຫັນ ນາຍອົກສິທິທີ ເຈົ້າສື່ວະ ນາຍກົງຮູມນົມຕີ ເພື່ອຮັນມອບປ້າຍ “ສູນຍົງປະສານງານເຄືອຂ່າຍເຍວເຊນ ແຫ່ງ ປະເທດເຫຼົາ” ເພື່ອຫຸນເສຣີນໃຫ້ສູນຍົງດັ່ງກ່າວ ເປັນຊຸດປະສານງານການ ທຳມະນຸນຈົງຄົດເຫັນຂອງເຍວເຊນ ດັວກຕະວັນອວກ ສັງຈາກການເຫັນມອບປ້າຍ ຈາກນາຍກົງຮູມນົມຕີ ອົງປະກາດ ທີ່ນັ້ນ ທຳໃຫ້ໜ່າຍງານຮາຍການຕ່າງໆ ພ້ອມທີ່ຈະສັນສົ່ງກິຈກຽມຂອງເຍວເຊນ ອ່າຍ່າງເຕີມທີ່

ເຄືອຂ່າຍຝາກຕະວັນອວກ ພຣວັນພລັກດັນເຍວເຊນ ຮ່ວມກິຈຈະນຸມຄົດ

ເມື່ອວັນທີ 11 - 12 ພຸດສີກາຍນ 2553 ເຄືອຂ່າຍຂ່າຍອົງຄໍກຮຽນຮ່ວມງານ ດັວກຕະວັນອວກ ຈັດປະຊຸມ ຜູ້ປະຄານງານ 9 ຈັງຫວັດການ ດັວກຕະວັນອວກ ສູນຍົງປະສານງານເຄືອຂ່າຍອົງຄໍກຮຽນຮ່ວມງານ ຈັງຫວັດຈັນທຸງ ສັງຈາກນິກຮອດນິກຮອດເກີດ ແລະ ແລກປ່າຍ ເພື່ອປະສົບການນົມການ ທຳມະນຸນກົດປັບໃຫ້ ເພື່ອໃຫ້ເຍວເຊນໄດ້ເຂົ້າມາ ມີສັນວົວກຳນົດຮູບແບບ ແລະ ການໄວ້ສື່ອຮົມງົດ ເພື່ອໃຫ້ເວົ້າເຈິ້ງກຸມເປັນນາຍ່າຍ່າງແທ້ຈິງ

กิจกรรมค่ายเยาวชนครอบครัวเลิกเหล้า

เมื่อวันที่ 6 - 7 พฤศจิกายน 2553 สำนักงานเครือข่ายองค์กรด้วยกัน (ศคล.) ร่วมกับ กองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจนครบาลแห่งชาติ และโรงเรียนทุกแห่งในประเทศไทย เขตสายไหม กรุงเทพฯ นำเยาวชนกองพิเศษ จำนวน 100 นาย ครูผู้ควบคุมนักเรียนและข้าราชการตำรวจสังกัด กองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจนครบาลแห่งชาติ จำนวน 20 คน รวมจำนวน 120 คน ไปเข้าค่ายพักแรม “เยาวชนช่วยครอบครัวเลิกเหล้า” ณ กรมทหารราบที่ 1 กองพลนาวิกโยธิน หน่วยบัญชาการนวัตกรรมยุทธ์ ค่ายพระมหาเจษฎาภารเช้า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อให้ความรู้เรื่องโทษภัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ เพื่อจะได้นำไปเผยแพร่ และรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ซึ่งชวนให้คนในครอบครัวเลิกดื่มเหล้าต่อไป

สถาบันฯ อบรม ห้องเรียน สถาบันฯ ห้องเรียน สถาบันฯ ปัจจุบัน สถาบันฯ ลักษณะ

วันที่ 30 ตุลาคม 2553 ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลหนองบอน อำเภอบ้านไผ่ ประธานสถาบันฯ ดำเนินการทํางานของบ่อน จัดประชุมเพื่อจัดทำแผนการทำงานของสถาบันฯ พร้อมทั้งวิเคราะห์สถานการณ์ของเยาวชนตำบลหนองบอนที่มีการดื่มสุราเพิ่มขึ้น และหาวิธีชักชวนเยาวชนที่ดื่มสุราให้เข้ามาร่วมกิจกรรมของสถาบันฯ เพื่อให้ห่างไกลแอลกอฮอล์ โดยได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลตำบลหนองบอน และเครือข่ายองค์กรด้วยกันจังหวัดตราด

เครือข่ายด้วยกันคุณภาพ มอบรางวัลชนะเลิศประกวดเรียนรู้

เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2553 ที่สำนักงานสถาบันฯ จังหวัดนราธิวาส คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จังหวัดนราธิวาส และเครือข่ายองค์กรด้วยกันจังหวัดนราธิวาส ได้จัดให้มีการมอบรางวัลและใบประกาศเกียรติบัตรแก่ผู้ที่ชนะการประกวดเรียนรู้ ในหัวข้อ “ชีวิตที่ไร้เหล้าเลิกเหล้าเข้าพระราชทาน” ตามโครงการเข้าพระราชทาน พาครอบครัวเลิกเหล้าเข้าพระราชทาน ปี 2553 โดยได้รับความร่วมมือจากนายแพทย์แสง หอมนาน นายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดฯ เป็นประธานในการมอบรางวัล

เยาวชนจังหวัดน่าน รณรงค์งดเหล้า

วันที่ 23 ตุลาคม 2553 ที่ผ่านมา เยาวชนน่าน ได้ร่วมกันจัดงาน “รวมพลังลดอ่อนน่น สืบสานประเพณีไทย ขับชีปลอดภัย ร่วมใจ ไร้แอลกอฮอล์” ซึ่งมีเยาวชนมาร่วมกันกว่า 1,500 คน เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ โดยมี นายเสนีย์ จิตตะภิรมย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดฯ เป็นประธานในพิธีเปิดงาน

อบรมนักพากย์เรือเยาวชน

เมื่อวันที่ 13 - 14 ธันวาคม 2553 แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุก เพื่อทดสอบธุรกิจและกล่องของล็อกด้านประเพณีวัฒนธรรมฯ นำโดย อ.มานะ พ.ยัย อุทัย ผู้ทรงคุณวุฒิ สสส. คุณวิชิตุ ศรีทะวงศ์ ผู้จัดการแผนงานฯ และคุณนิตยา เชื่อนไชย ผู้ประสานงานแข่งเรือ ได้จัดกิจกรรมอบรมเยาวชนนักพากย์เรือรุ่นใหม่ โดยได้รับความ กรุณาจากทีมวิทยกรพากย์เรือ อ.ชวัญทอง สอนศิริ ซึ่งถือได้ว่า เป็นนักพากย์เรืออันดับหนึ่งของเมืองไทย ซึ่งได้นำทีมนักพากย์ ที่มีเชื้อเสียงหลาຍท่าน อ.พิศาล ก้อนเพชร นายบุญช่วย พลอยทับทิม และนายเอก เมฆา มาร่วมบรรยายให้ความรู้แก่ เยาวชนในครั้งนี้ด้วย

ผลยกร่างปลดเหล้า กีค่ายรนธรัชต์

เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2553 สำนักงานเครือข่ายองค์กรดีเดล่า ร่วมกับเครือข่ายแกนนำทบทวนค่ายอนันรัชต์ นำโดย พล.ต.ท.บุญเรือง จันทร์วิมล อนุศาสนานายร้อยศุนย์การทหารราบท กลุ่มเยาวชนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ และกลุ่มแม่บ้านทหาร จัดกิจกรรมขบวนรณรงค์ งดเหล้าในงานloykratong เพื่อสร้างกระแสการรับรู้เป็นครั้งแรก ศูนย์การทหารราบท ค่ายอนันรัชต์ จังหวัดประจำค่ายขันธรัชต์

งานloykratong กีฬามหาสารคาม

สำนักงานเครือข่ายองค์กรดีเดล่า และภาคีเครือข่ายฯ จังหวัดมหาสารคาม ร่วม กิจกรรม “งานคืนสิบสองเพ็ญ เล่นคอมไฟได้ประทีป และงานมหกรรมอาหาร ห้องถิน อร่อยได้รีแลกอ-อยล์” จังหวัดมหาสารคาม ระหว่างวันที่ 17 -21 พฤษภาคม 2553 ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ที่เข้าร่วมงานไม่น้อย พร้อมกันนี้ นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองมหาสารคามก็ได้กล่าวขอบคุณภาคีต่างๆ รวมทั้ง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่ได้ให้การสนับสนุนการจัดงานในครั้งนี้

รณรงค์งดเหล้าในงานloykratong ร่วมกับสำนักงานต่อร่วงแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2553 สำนักงานเครือข่ายองค์กรดีเดล่า ร่วมกับ สำนักงานต่อร่วงแห่งชาติ นำโดย พล.ต.ท. ศนย์รัชต์ วงศ์ไทย ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแห่งชาติ พั้วมด้วย กรมเจ้าท่า ตำรวจน้ำ ตำรวจน้ำท่องเที่ยว กองสารนิเทศ และตำรวจน้ำ ในห้องที่ ได้เดินทางไปตรวจซุ่มนบริเวณภูเขางหงส์ และบริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยเรื่องการห้ามจำหน่ายพุ ประทัด ดอกไม้ไฟ และการจราจรในงานloykratong

เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2553 กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับองค์การอนามัยโลก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สคล.) จัดพิธีประกาศเจตนารณรงค์ในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยง ในงานประเพณีลอยกระทงปลดเหล้า - บุหรี่ ปี 2553 ณ โรงแรมรามาการ์เด้นส์

สสส.- สคล.- อบต.- อปท. ประสานความร่วมมือ จัดกิจกรรม สร้างเสริมสุขภาพ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับ สมาคมองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า และเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นงดเหล้าภาคกลาง 40 แห่ง จัดเวทีซี้แจงแนวทางการดำเนินงานรณรงค์งดเหล้า ในเทศบาลลอยกระทง เทศกาลปีใหม่ และ วันเด็กแห่งชาติ ภายใต้โครงการประสานความร่วมมือจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชนใน อบต. และเทศบาล ผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับพื้นที่หรือตำบล ณ โรงแรมไฮแอร์ ต.ถาวรค อ.บ้านลาด จ.เพชรบูรณ์ เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2553 ที่ผ่านมา

ประชุม อปท.ภาคเหนือ

เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2553 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับ สมาคมองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า และเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นงดเหล้าภาคเหนือ 56 แห่ง จัดเวทีซี้แจงแนวทางการดำเนินงานรณรงค์งดเหล้า ในเทศบาลลอยกระทง เทศกาลปีใหม่ และวันเด็กแห่งชาติ ภายใต้โครงการประสานความร่วมมือจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชนใน อบต. และเทศบาล ผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับพื้นที่หรือตำบล ณ อบต.สมอแข อ.เมือง จ.พิษณุโลก

ประชุม อปท.ภาคอีสาน

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2553 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับ สมาคมองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า

และเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นงดเหล้าภาคอีสาน 60 แห่ง จัดเวทีซี้แจงแนวทางการดำเนินงานรณรงค์งดเหล้า ในเทศบาลลอยกระทง เทศกาลปีใหม่ และวันเด็กแห่งชาติ ภายใต้โครงการประสานความร่วมมือจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชนใน อบต. และเทศบาล ผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับพื้นที่หรือตำบล ณ โรงแรมชัยภูมิปาร์ค อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

กิจกรรมเรือต้นแบบเลิกเหล้า

เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2553 ณ กรมการเงินทหารเรือ พลเรือตรี บงสุช สิงโนรงค์ เจ้ากรรมการเงินทหารเรือ นำกำลังพลจากกรมการเงินทหารเรือกว่า 180 นาย ร่วม schwab ต่ออธิฐานเจตนาในวันออกพรรษา และเป็นประธานมอบใบประกาศเกียรติคุณให้กับทหารเรือต้นแบบงดเหล้าเข้าพรรษาปี 2553 จำนวน 38 นาย พร้อมกันนี้ เจ้ากรรมการเงินทหารเรือ ได้กล่าวขอบคุณสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สคล.) ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณโครงการ “พรรษานี้ สุขา ไว้แลกขออธิ” ทำให้กำลังพลได้มีโอกาสลดเหล้าเข้าพรรษา ซึ่งนอกจากจะเป็นผลดีต่อสุขภาพ ประทัยดีค่าใช้ ทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่นมากขึ้นแล้ว ยังเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานด้วย

ผู้ว่าฯ พร. ประกาศไม่รับสปอนเซอร์ จากเครื่องดื่มน้ำなเม

เมื่อเร็ว ๆ นี้ นายชวน ศิรินันท์พงษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพะ พร. พร้อมหัวหน้าส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชุมหารือเตรียมจัดงานมหกรรมไทยล้านนาและภาคชาติ ประจำปี 2554

ซึ่งกำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 5 - 11 มกราคม พ.ศ. 2554 ณ บริเวณพื้นที่เอกชนด้านสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดแพะ เพื่อหารายได้มอบให้แก่เหล่ากาชาดจังหวัดแพะ นำไปใช้ในการสาธารณประโยชน์รวมถึงการสงเคราะห์ที่นี่ๆ ในจังหวัดแพะ ซึ่งการจัดงานภาคชาตินี้ นายชวน ศิรินันท์พงษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพะ มีนโยบายการจัดงานประเพณีปลดเหล้า โดยเริ่มจากการจัดงานมหกรรมไทยล้านนาและภาคชาติ ประจำปี ไม่มีล้านนาเบียร์ ไม่รับ สปอนเซอร์ธุรกิจและก่อจดทะเบียน แต่เน้นการสร้างพื้นที่สุขภาวะปลดภัย เป็นหลัก

หลายจังหวัด สุ่มตรวจ กระเบื้องใหม่

ปัจจุบันมีการคุ้มครองกระเบื้องของช่วงปีใหม่ ที่ห้ามใส่เสื้าเด็ดขาด เพื่อให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ฯ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หากพบว่ามีการทำผิดก็จะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายทันที ซึ่งหลายจังหวัดก็เข้ารับนโยบายดังกล่าว และมีการออกสัมมติจากกระเบื้องฯ โดยผู้มีหน้าที่ เกี่ยวข้อง อาทิ นายมินพนธ์ นราพิทักษ์กุล ผู้ว่าฯ จังหวัดปัตตานี ได้ตรวจสอบศินค้าในห้างบิ๊กซี สาขาปัตตานี เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2553

นพ.วิเดชธ์ ดั้งนภากร ผู้ตรวจราชการ สาธารณสุขเขต 15 และ นพ.ศิริษัย ภัทร์นุชารพ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ลำปาง ออกตรวจกระเบื้องฯ ณ ห้างสรรพสินค้าชื่อดังจังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2553

นพ.วิษัย ชัตติยะวิทยากุล นายแพทย์ สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา พร้อมเจ้าหน้าที่ สสส. และสำนักงานการค้าภายใน จังหวัดนครราชสีมา ออกสัมมติจากกระเบื้องฯ ห้างสรรพสินค้าต่างๆ ใน จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2553

พิมายไประเวงปลดเหล้า

เมื่อวันที่ 13 - 14 พฤศจิกายน 2553 สถาบันศรีบูรพาจัดการศึกษาด้านพิมาย เครื่องขยายองค์กรและเหล้า ร่วมกับสำนักพิมาย อบจ. สรรษฐ์ สมิติ สสจ. สสอ. ตำรวจนครบาล สถาบันศรีบูรพาจัดการศึกษาด้านพิมาย ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดงานแข่งเรือปลดเหล้า ซึ่งถ้วนพระราชนາฯ โดยมี นพ.สำเริง แหยงกระโทก นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาเป็นประธานเปิดงาน

1,300
หมู่บ้าน
จังหวัด
ครีสต์มาส

รวมพลังจังหวันบุญปลดเหล้า

เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2553 ที่ผ่านมา จังหวัดเชียงใหม่ได้มีการจัดงานบุญปลดเหล้าในพิมม่อนบองเชิดชูเกียรติหมู่บ้านและครอบครัวปลดเหล้าแก่นายอำเภอ ห้ง 22 อำเภอ และนำก่อสร้างปฎิญาณตน เพื่อเข้าร่วมโครงการงานบุญปลดเหล้า ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษ เป็นประธานในพิมม่อนบองเชิดชูเกียรติหมู่บ้านและครอบครัวปลดเหล้าแก่นายอำเภอ ห้ง 22 อำเภอ และนำก่อสร้างปฎิญาณตน เพื่อเข้าร่วมโครงการงานบุญปลดเหล้า ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษ และองค์กรภาคีเครือข่าย ได้ร่วมดำเนินโครงการจังหวัดศรีสะเกษ งานบุญปลดเหล้า เทิดพระเกียรติ 84 พรรษา มหาราชา โดยมีวัดดุประสังค์เพื่อถวายเป็นพระราชกุลด้วยบานทุมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุครบ 84 พรรษา วันที่ 5 ธันวาคม 2554 รวมทั้ง เพื่อเป็นการกำหนดมาตรฐาน และวิธีการเชิงรุกในการควบคุม และลดปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการสร้างกระตือรือร้นและสังคมให้ประชาชนใส่ใจสุขภาพ และเพื่อให้เกิดหมู่บ้านและชุมชนต้นแบบในการจัดงานบุญปลดเหล้า จนสามารถขยายผลไปยังพื้นที่ หมู่บ้าน และชุมชนอื่นๆ ทั่วประเทศ ซึ่งที่ผ่านมา มีชุมชนสมัครเข้าร่วมโครงการแล้ว มากกว่า 1300 หมู่บ้าน

สุโขทัย ล้อยกระ邦^ก ปลดเหล้า

ประเพณีผ่าเทียน เส้นไฟ จังหวัดสุโขทัย ได้จัดงานต่อเนื่องมา จนถึงปัจจุบันเป็นปีที่ 34 แล้ว เมื่อวันที่ 19 - 21 พฤศจิกายน 2553 ซึ่งในปีนี้กิจกรรมสนุกสนานต่างๆ กิจกรรมมีเหมือนเดิม แต่เพิ่มขึ้นมา คือความร่วมมือกับ สสส. และสำนักงานเครือข่ายองค์กรดังเหล้า จัดงานในรูปแบบที่ส่งเสริมสุขภาวะของประชาชน ภายใต้แนวคิด “ล้อยกระ邦สุโขทัยสร้างสุข ล้อยกระ邦ปลดภัยไว้แลกภัยอื่น”

ສະແກ້ວກອດກົງ ປລອດເຫຼຳ

ເຄື່ອງຂ່າຍອງຄໍາຮອດເຫຼຳ ຈັງຫວັດສະແກ້ວ ໄດ້ຮ່ວມ
ຈັດນາງບຸນປະເພດນິກສູນ
ປລອດເຫຼຳ ໃນເຫດຕໍາເກອ
ຕ່າງໆ ຂອງຈັງຫວັດສະແກ້ວ
ແລະວັນທີ 14 ພຸດສີຈິກາຍັນ
2553 ໄດ້ຮ່ວມປະກອບພິທີ
ທອດກົງສູນສາມັກສີ 1 ກອງ
ນ ວັດທະຍາງປະຊາສຣົກ
ຕຳບລເມືອງໄຟ ອຳເກອ
ອຮັງປະເທດ ບຣາຍາກສ
ກາຍໃນນາງມີແຕ່ຮອຍຍື້ມ
ທີ່ອື່ນບຸນຢີ ໄນມີຜູ້ຄົນດີມສຸກ
ທະເລາວິວທາກສາຍໃນນາງ
ທັນນີ້ ມີປະຊາຊົນໃນພື້ນທີ່
ແລະລະວັກໄກສັດເຄີຍ ກວ່າ
300 ດັກ ເຂົ້າວ່າມານາງ

ກອດກົງປລອດເຫຼຳກ່ຽວຂ້ອງ

ເມື່ອວັນທີ 14 ພຸດສີຈິກາຍັນ 2553 ເຄື່ອງຂ່າຍອງຄໍາຮອດເຫຼຳຈັງຫວັດ
ຮ່ຍອງ ຮ່ວມກັບຜູ້ນໍາທົ່ງດິນ ແລະປະຊາຊົນໃນພື້ນທີ່ ນໍາໄດ້ຍາງຮູ້
ກັນທາສິນ ຈັດນາງທອດກົງສູນສາມັກສີປະຈຳປີ 2553 ລ ວັດຕາຂັ້ນ
ຕຳບລຕາຂັ້ນ ອຳເກອນນັ້ນຄ່າຍ ຈັງຫວັດຮ່ຍອງ ແລະຮ່ວມຮ່ອງຮົກ
ໂຄງກາງກົງປລອດເຫຼຳ ໂດຍການຈັກນໍາສຸມນູນໄພຣີໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມ
ງານບຸນຫຼາຍແຫ້ເຫຼຳ ເນື່ອງ ສິ່ງມີຜູ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມນີ້
ເປັນຈຳນວນນັກ

ຜູ້ວ່າງຄຣີສະເກເຊ ແວນຄນເລີກເຫຼຳແກ່ກົງບ

ເມື່ອວັນທີ 12 ພຸດສີຈິກາຍັນ 2553 ນາຍສົມສັກຕິ ສູວັດນຸ່ງຈົດ ຜູ້ວ່າງ
ຮາກກາງຈັງຫວັດຄຣີສະເກຄນໃໝ່ ໄດ້ໃຫ້ນີ້ນາຍກັບສຳນັກງານ
ສາທາລະນະສຸຂະພາບ ແລະສົວນາງກາງຕ່າງໆ ເຊື່ອການຮັນຮົງຄໍາຮອດເຫຼຳ
ໃນງານບຸນປະເພດ ແລະເຫັນກາລົກສູງ ໃນຈັງຫວັດຄຣີສະເກ ໂດຍ
ໄດ້ຈັດກຳປະຊາມຮະດັບສູນຊັ້ນ ກໍາທັນດັກຕິກາສູນຊັ້ນປລອດເຫຼຳ
ແລະຄຽບຄວາມຮັບປລອດເຫຼຳທຸກໆພື້ນທີ່ໃນຈັງຫວັດ ພຣັນມາ ກັບກາງ
ຮັນຮົງຮົກນັ້ນດັບໃຫ້ກົງໝາຍຄຸນນໍາເມາ ໂດຍໄວ້ “ໄພ້ຄຣີສູວັດນ
ໂມເດລ” ເປັນປຸງແນບກາຮ່າຍຍຸດ

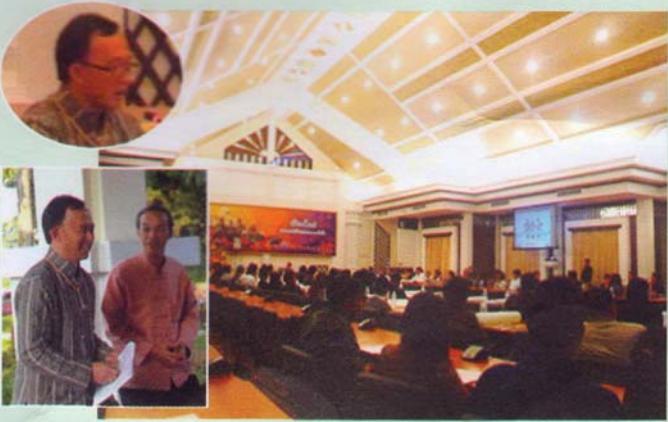
ເຊີຍໃກນໍຄຸມເຂັ້ນ ປັບປຸຕຕາມ W.S.B. ຄຸມເຫຼຳ

ເນື່ອວັນທີ 5 ພຸດສີຈິກາຍັນ 2553 ລ ນ້ອງປະຊຸມເອັນປະປົງສົກ ອາຄາຣ
ເລີດພະເທິຣີ 80 ພຣະ ຕາລາກຄາງຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ແມ່ນ່ອມໜລວງ
ປັດຕາ ດີສຸກ ຜູ້ວ່າງຮາກກາງຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ໄດ້ກ່າວລ່ວ່ມ່ແຈງແລະ
ມອບນີ້ນາຍໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການສະຖານບວກການແລະສະຖານ ບັນເທິງໃນ
ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ທີ່ເຂົ້າວ່ວມສົມນາ ປັບປຸຕຕາມກົງໝາຍຄຸນນໍາເມາ
ເຄື່ອງດີມແລດກອຂອດ໌ຢ່າງເຄົງຄັດ ໄດ້ສົມກັບທີ່ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ໄດ້
ຮັບກາຍກ່ອງຈາກນິຕຍສາຣາໄກນ໌ ວ່າເປັນ 1 ໃນ 10 ເມືອງນ້ອງຍູ້ອັນໄລກ

**ນຄຣນໍາຍກ
ຈັດແບ່ງກີພໍ
“ສຸກພາດີ
ຕອງໄມ້ມີສຸຮາ”**

ເມື່ອວັນທີ 6 ພຸດສີຈິກາຍັນ 2553 ນາຍຂ້າພະ ທ້ວົງໝັ້ນ ຜູ້ປະສານງານ
ເຄື່ອງຂ່າຍອງຄໍາຮອດເຫຼຳ ຈັງຫວັດຄຣີສະເກ ຮ່ວມກັບກົດໆເຄື່ອງຂ່າຍ
ຮັນຮົງຄໍາຮອດເຫຼຳຈັງຫວັດຄຣີສະເກ ຮ່ວມຮັນຮົງຄໍາຮອດເຫຼຳອົກພຣະ
ໂດຍການອົກກຳລັງກາຍແລະເລີນກີພໍ ກາຍໄດ້ແນວດີ “ສຸກພາດີ
ຕອງໄມ້ສຸບນຸ່ຮີ ແລະໄມ້ດີມສຸກ” ສິ່ງມີນັກຖຸນອລອາງໂສຂອງ
ຈັງຫວັດ ປະກອບດ້ວຍ ເຈົ້າຫຼັກທີ່ຕໍ່ວາຈ ກໍາຮ່າງຮາກກາງ ພົກສ້າ
ແລະປະຊາຊົນທີ່ໄປ ເຂົ້າວ່ວມການເຊັ່ງຂັ້ນໃນຄວັງນີ້ ພຣັນທັງຮ່ວມ
ຄົງຮັບສັນນຸນກົດໆກຽມສ່າງໆ ຂອງເຄື່ອງຂ່າຍຄໍາຮອດເຫຼຳຈັງຫວັດ
ຄຣີສະເກດ້ວຍ

งดเหล้า 3 ปี จ้าวເກອໂພຣີສຸວົຮຣນ ประจำปีเดินได้ 36 ล้านบาท

คราวนี้รู้ว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนไทยยากจนคือการติดเหล้า ติดการพนัน... และคราวนี้ ก็รู้อีกเหมือนกันว่าเจ้าของธุรกิจนำมายาทุกรายมีฐานะร่ำรวยล้นฟ้า (จากการมองมาคนให้ดื่มเหล้า) ดังนั้น ถ้านักดื่มคนใดสามารถเลิกดื่มน้ำมา (ที่เพาพอถูกอย่างในเชิงวิศว) ได้ สิ่งแรกนอกจากจะได้สุขภาพที่ดีกลับคืนมาแล้ว ยังเหลือเงินให้เก็บออมอีกไม่น้อยเลย (สำหรับผู้ที่เคยดื่มน้ำมาก่อน) ยิ่งในระดับชุมชนถ้าพร้อมใจกันเลิกดื่ม ก็จะสามารถประหยัดเงินได้มากหลาย

สำหรับ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอำเภอต้นแบบ (Phosisen Phet Model) ในการพัฒนาความเข้มแข็งในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรณรงค์ให้ประชาชนเห็นถึงโทษภัยของเครื่องดื่มน้ำออลกอฮอล์ จนได้รับการยกย่องให้เป็นชุมชนต้นแบบเลิกเหล้า โดยเริ่มต้นจากการศพปลดเหล้าเป็นงานแรก จากนั้น ได้มีการขยายผลไปสู่งานบุญประเพณีอีก 3 วัน มากมาย และขยายผลไปสู่ตำบลเดียวอีก 4 ตำบล คือ ตำบลโคด ตำบลอี้เซ ตำบลหนองม้า และตำบลพือใหญ่ ภายใต้กิจกรรมรณรงค์ “เครื่องดื่มสุขภาวะสำหรับจังหวัดศรีสะเกษ” ซึ่งได้มีการประกาศเจตนารณรงค์ ให้เป็นชุมชนต้นแบบในวันที่ 14 ธันวาคม 2555

วันที่ 14 ธันวาคม 2555 นี้ เป็นอีกวาระหนึ่งที่ทีมโพธิ์ศรีสุวรรณ ประภาคตันห่างไกลจากบ้านเมืองเป็นปีที่ 3 โดยถือเป็นวันที่ 14 ธันวาคม ของทุกปีที่จะรวมกันทำสิ่งดีๆ เพื่อตนเองและชุมชน ซึ่งผลจากการดำเนินกิจกรรมฯ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากชุมชน และสามารถลดค่าใช้จ่ายไปได้มาก โดยในปีแรกลดค่าเหล้าได้ 16,200,000 บาท ปีที่สอง 8,140,000 บาท ปีที่สามลดได้ 11,900,000 บาท รวมสามปีลดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ไปได้ 36,240,000 บาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงมาก ทั้งนี้ หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลทั้งหมดคือ สาธารณสุขอำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ ซึ่งปัจจุบันคือ “ศูนย์ข้อมูลปลดเหล้าสำหรับจังหวัดศรีสุวรรณ” ก็ต้องขอเชิญชวนพี่น้องชาวโพธิ์ศรีสุวรรณ ที่สามารถช่วยเหลือเรื่องรณรงค์งดเหล้าสามารถตอบสนับอย่างดี และต่อเนื่องจนเป็นต้นแบบให้ทุกพื้นที่นำไปปฏิบัติต่ออีกหลายผลในชุมชนต่างๆ อีกมากมาย

คิดดูแล้วกันว่าแคมเปญที่ในจังหวัดหนึ่งที่ประชาชนเลิกดื่มเหล้าแล้วสามารถประหยัดเงินโดยรวมได้มากขนาดนี้ แล้วถ้าทุกจังหวัดทำได้ ประชาชนคงหายใจกันหมดประเทศได้แน่นอน เพราะไม่ต้องเอาเงินนับพันนับหมื่นล้านไปลงขาดให้ นายทุนเป็นฝ่ายรายแต่เพียงข้างเดียวอีกด้วย

จดหมายข่าวเครือข่ายองค์กรด้วย

110/287 - 288 หมู่ที่ 6 ซอยโพธิ์แก้ว แยก 4 ถนนโพธิ์แก้ว
แขวงคลองถม เขตปีกุ้ม กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0 - 2948 - 3300 โทรสาร 0 - 2948 - 3930

หมายเหตุข้อดังนี้ เจ้าหน้าที่	
☐ 1. จ้าวເກອໄມລະເຊື່ອຕົ້ນເຈນ ☐ 2. ໃນມີເສົາບໍ່ແດນຈໍາຫັນ ☐ 3. ໃນຂອງລົບ ☐ 4. ໃນນິຫອງຮັບຕາມຈໍາຫັນ ☐ 5. ໃນກໍາຕາມກຳຫັນ ☒ 6. ດີເລີກ ☐ 7. ດີເລີກກຳນົດທີ່ອູ້ໃໝ່ ☐ 8. ດີເລີກ	

คุณกฤษรังค์ วงศ์พิชัย
อบต.ลาคน้ำคีม หมู่ 4 ต.ลาคน้ำคีม
อ.เมือง อ.พัทไห่
จ.พระนครศรีอยุธยา 13120

บันทึกการเดินทาง
วันที่ ๑๗ ๐๘ ๒๕๖๒